

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 24 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Skierniewicach IV Wydział Pracy zawiesił postępowanie w sprawie IV P 14/15 z powództwa A. L. przeciwko G. S., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Centrum Budowlano – Usługowe (...) w Ł.

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd pierwszej instancji podniósł, iż postępowanie w sprawie podlega zawieszeniu, gdyż jego rozstrzygnięcie zależy od wyniku innego toczącego się postępowania (art. 177 § 1 pkt 1 kpc).

Sąd zaznaczył, iż w pozwie z dnia 2 grudnia 2014 r. skierowanym przeciwko pozwanemu G. S., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Centrum Budowlano – Usługowe (...) G. S. w Ł. powódka A. L. dochodzi odszkodowania w związku z rozwiązaniem z nią przez pozwanego umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika oraz wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych. Równolegle prowadzone jest również postępowanie z powództwa A. L. przeciwko pozwanemu o uchylenie wymierzonej jej przez pozwanego kary porządkowej pod sygn. akt IV P 135/14.

W ocenie Sądu I instancji jak wynika z akt tej sprawy podstawy, okoliczności które legły u podstaw rozwiązania stosunku pracy z powódką stanowiły również podstawę wymierzenia jej kary porządkowej. Pozwany najpierw wymierzył powódce karę porządkową, a następnie rozwiązał z nią stosunek pracy. W obu sprawach w pewnym zakresie badane są tożsame okoliczności i przeprowadzane tożsame dowody. W ocenie Sądu rozstrzygnięcie w sprawie o uchylenie kary porządkowej w zależności od rozstrzygnięcia zarówno pozytywnego, jak i negatywnego może mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie w zakresie określonych podstaw wskazanych w rozwiązaniu stosunku pracy i ich ewentualnej zasadności bądź też nie, choć zakres badania w niniejszej sprawie jest szerszy. Wobec tego zasadnym jest zawieszenie postępowania w sprawie.

Powyższe orzeczenie zaskarżył w całości pełnomocnik powódki zarzucając mu:

1. naruszenie art. 177 § 1 kpc poprzez błędne przyjęcie, że rozstrzygnięcie niniejszego postępowania zależy od wyniku postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym w Skierniewicach IV Wydziałem Pracy w sprawie o sygn. akt IV P 135/14,
2. naruszenie prawa procesowego art. 233 § 1 kpc poprzez błędne przyjęcie, że przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia były tożsame z przyczynami wymierzenia powódce kary porządkowej.

W uzasadnieniu swego stanowiska skarżący nie zgodził się z założeniem Sądu Rejonowego, iż rozstrzygnięcie w sprawie pracownika o uchylenie kary porządkowej może mieć wpływ na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie o odszkodowanie w związku z rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika i wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych. Co prawda obie sprawy pozostają z sobą pewnym związkiem, jednakże rozstrzygnięcie w sprawie o uchylenie kary porządkowej, nie determinuje wyniku postępowania w przedmiocie odszkodowania czy wynagrodzenia za godziny nadliczbowe i nie stanowi praeiudicium dla niniejszego sporu. Co więcej samo nawet ukaranie karą porządkową o ciężkim naruszeniu podstawowych obowiązków przez pracownika jeszcze nie świadczy, a oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia nie odwołuje się w żaden sposób do wcześniej nałożonej kary.

Z uwagi na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego.

Przepis ten daje sądowi możliwość fakultatywnego zawieszenia postępowania w sytuacji, gdy wynik innej, toczącej się już sprawy cywilnej, ma zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach II APz 11/06, 10 kwietnia 2006 r. LEX nr 217091 a także wyrok SN z 2009-04-08 V CSK 429/08 orz. SN z 9.7.1962 r., I C 82/62, OSP 1963, Nr 11, poz. 279 z glosą E. Wengerka; W. Siedlecki, Przegląd orzecznictwa, PiP 1964, Nr 8-9, s. 318; E. Wengerek, Przegląd orzecznictwa, NP 1964, Nr 9, s. 858). Jedyne w sytuacji, gdy sąd orzekający jest w stanie sam ustalić wszystkie istotne okoliczności sprawy, niezasadne jest zawieszanie postępowania w oparciu o powołany wyżej przepis.

Sąd Najwyższy wskazał nadto, że przesłankę zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 k.p.c. stanowi nie względ na zasadę ekonomii procesowej czy też podobieństwo okoliczności faktycznych oraz podstawy prawnej dwóch spraw, ale zależność rozstrzygnięcia sprawy zawisłej od wyniku innego sporu, przez co rozumieć należy sytuację, gdy wynik innego sporu stanowi praeiudicium dla danego sporu (por. orz. SN z 9.7.1962 r., I C 82/62, OSP 1963, Nr 11, poz. 279 z glosą E. Wengerka; W. Siedlecki, Przegląd orzecznictwa, PiP 1964, Nr 8-9, s. 318; E. Wengerek, Przegląd orzecznictwa, NP 1964, Nr 9, s. 858). Wobec tego, zawieszenie postępowania na tej podstawie może nastąpić, gdy nie jest możliwym rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu cywilnym bez wcześniejszego rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnych. Taka sytuacja nie występuje jednak w rozpatrywanej sprawie.

Zauważyć należy, iż powództwo o uchylenie kary porządkowej - jeśli dotyczy tych samych przewinień, co wymienione w oświadczeniu pracodawcy o zwolnieniu pracownika w trybie dyscyplinarnym - pozostaje w pewnym związku z powództwem o odszkodowanie za naruszenie zasad dotyczących rozwiązywania umów o pracę. Niemniej jednak nie sposób twierdzić, iż wynik sprawy dotyczącej kary porządkowej stanowi prejudykat w sprawie o odszkodowanie w związku z nieuprawnionym rozwiązaniem stosunku pracy, a tym bardziej powództwa o wynagrodzenie za pracę w nadgodzinach.

Wbrew twierdzeniu Sądu I instancji możliwe jest wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie tj. co do odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika i wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, bez uprzedniego zakończenia postępowania wszczętego pozwem o uchylenie kary porządkowej. Bezwzględnie bowiem Sąd orzekający (choć sprawy pozostają ze sobą w związku z uwagi na analizę zbliżonego stanu faktycznego), jest w stanie sam ustalić wszystkie istotne okoliczności sprawy, a zwłaszcza przesądzić czy uchybienie obowiązkom, które stanowi też podstawę ukarania powódki karą porządkową oznacza jednocześnie ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych oraz wyjaśnić czy sporne wynagrodzenie było pracownikowi należne. Nieistotne jest przy tym, iż określone elementy stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie będą podlegały również ocenie w innym postępowaniu. Jak wyżej bowiem podniesiono wynik jednej ze spraw opartej nawet na takim samym stanie faktycznym, toczącej się równocześnie w danym sądzie, nie stanowi bowiem prejudycjalności dla pozostałych spraw. Ponadto z całą stanowczością podnieść należy, iż zawieszenie postępowania nie może stanowić instrumentu dla uzyskania dowodów dla potrzeb innej sprawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w Łodzi, zgodnie z art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak na wstępie.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

W świetle powyższego, rozstrzygnięcie o kosztach następuje dopiero w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Za niedopuszczalne uważa się więc orzekanie o kosztach procesu wcześniej, ponieważ rozstrzygnięcie o kosztach ma charakter akcesoryjny w stosunku do głównego przedmiotu postępowania. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 2012-05-10, I ACz 708/12, LEX nr 1171393, postanowienie SN z 2012-04-04, I CZ 32/12 LEX nr 1170212).

Pojęcie postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, obejmuje tylko orzeczenia kończące postępowanie jako całość poddaną pod osąd. Postanowieniami takimi nie są orzeczenia mające za przedmiot kwestie wpaddingowe, tj. kończące postępowania pomocnicze lub zamykające fragment bądź pewną fazę postępowania (postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 2012-04-19, I ACz 482/12, LEX nr 1171326).

Przez orzeczenie kończące postępowanie w sprawie w danej instancji należy rozumieć więc wyrok (postanowienie co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym) albo takie orzeczenia, które trwale zamykają drogę do wydania wyroku. Przyjmuje się także, że chodzi tutaj o orzeczenie całkowicie kończące sprawę w danej instancji, a zatem o wyrok końcowy lub postanowienie o umorzeniu postępowania w całości lub odrzuceniu pozwu w całości, ponieważ dopiero takie orzeczenie pozwala na prawidłowe ustalenie wyniku sprawy, który z kolei w myśl art. 98 § 1 k.p.c. stanowi - co do zasady - podstawę rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu (por. postanowienie SN z 2012-04-12, II CZ 207/11, LEX nr 1228679). Brak zatem podstaw do orzekania o kosztach procesu na wcześniejszym etapie w orzeczeniach kończących sprawę w określonej jedynie części.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy Sąd Okręgowy, orzekając co do prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji w zakresie zawieszenia postępowania, nie wydał orzeczenia, które trwale zamykałoby drogę do wydania wyroku, lecz rozstrzygnął jedynie kwestię wpaddingową. Wobec powyższego, pomimo wniosku strony powodowej w tym zakresie, brak było podstaw do orzekania przez Sąd Okręgowy o kosztach związanych z wniesieniem zażalenia.

Z tych też względów orzeczono, jak na wstępie.

Przewodniczący: Sędziowie:

Z./ Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.